Neapolis University

HEPHAESTUS Repository **http://hephaestus.nup.ac.cy**

Archive Cypriot Newspaper Materials Neon Ethnos

1894-07-28

þÿ • - ¿ ½ ˆ ¸ ½ ¿ Â - ± Á . 4 5

Library of Neapolis University Pafos

http://hdl.handle.net/11728/10808

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΈΤΟΣ Α'

ΕΝ ΛΑΡΝΑΚΙ (ΚΥΠΡΟΥ) 16)25 ΙΟΥΛΙΟΥ 1894.

ΑΡΙΘ. 45.

ΝΕΟΝ ΕΘΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντής καὶ ἐκδότης
ΚΛΕΟΒ. Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΛΟΙΗΡΩΤΕΣ

Ἐτησία ἐν Κύπρῳ Σελίνια... ..... 8.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ » 10

Πᾶσα αἴτησις δέον νὰ γίνηται πρὸς τὸν ἐκδότην, ὡς καὶ πᾶσα ἀπόδειξις πληρωμῆς δέον νὰ φέρῃ τὴν ὑπογραφήν αὐτοῦ.

ΕΙΣΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Ἄλλα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ «Νέου Ἔθνους» καταχωρίζονται δωρεάν.

Ἡ σύνταξις δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς γνώμας τῶν ἀνταποκριτῶν της.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ

Ἡ δημοτικὴ ἐκπαίδευσις ἐθεωρήθη ἀνέκαθεν ὡς ἡ κρηπὶς τοῦ πνευματικοῦ ἀνθρωπίνου οἰκοδομήματος, ἐφ' ᾧ λίαν εὐλόγως οἱ λαοὶ τῆς Ἑσπερίας καὶ ἰδίᾳ ὁ Γερμανικὸς ἐμεριμνησαν τοσοῦτον περὶ τῆς ἐξυψώσεως αὐτῆς εἰς ὑψηλὴν καὶ προσήκουσαν αὐτῇ περιωπήν, κατορθώσαντες οὕτω νὰ ἐκπολιτισθῶσιν εἰς βαθμὸν ζηλευτὸν καὶ ἀξιοθαύμαστον. Παρ' ἡμῖν δυστυχῶς δὲν ἐλήφθη μέχρι τοῦδε ἡ δέουσα μέριμνα περὶ τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, διότι, φαίνεται, δὲν κατενοήθη ἀκόμη ἐπαρκῶς ὑφ' ἡμῶν, ὅτι ἡ ἀληθὴς εὐδαιμονία τῶν λαῶν ἐξαρτᾶται κατὰ μέγα μέρος ἐκ τῶν ἀγαθῶν [illegible] σωμάτων τῆς καλῶς ἐννοουμένης δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, οἱ πλείστοι δὲ τῶν γονέων νομίζουσιν ὅτι προορισμὸς τοῦ σχολείου δὲν εἶνε ἕτερος ἢ νὰ διδάξῃ τοὺς παῖδας μόνον ἀνάγνωσιν καὶ γραφὴν καὶ ἐπὶ τούτῳ πέμπουσιν εἰς αὐτὸ τὰ τέκνα των. «Ἐὰν, γράφει ἔγκριτος ἀθηναϊκὴ ἐφημερίς, εἴχομεν ὅλοι σαφῆ ἔννοιαν τοῦ τί σημαίνει σχολεῖον, ποίαν ἔχει ἀποστολήν, ποῖον προορισμόν, ποῖα ἀποτελέσματα ἐπιφέρει, πῶς ἀναλόγως τῆς χρησιμοποιήσεώς του δύναται ν' ἀποβῇ ψυχῆς θεραπευτήριον, καρδίας μόλυσμα, ἠθικὸν τυρλοκομεῖον ἢ προβατικὴ κολυμβήθρα, ἐν ᾗ οἱ τὸν νοῦν ἀνάπηροι βαπτιζόμενοι εἰς τὰ ὕδατα, θὰ ἀνέβλεπον καὶ θὰ ἐγίνοντο ὑγιεῖς, ἐὰν λέγομεν εἴχομεν ἔννοιάν τινα τοῦ τί σημαίνει σχολεῖον, θὰ ἀπεκαλυπτόμεθα εἰς τὴν θέαν του μετὰ μείζονος εὐλαβείας ἢ εἰς τὴν θέαν ἐκκλησιαστικῆς πομπῆς. Εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον σφυρηλατεῖται τοῦ παιδίου ἡ ἀνατροφή, τοῦ μέλλοντος ἀνδρὸς ὁ χαρακτήρ. Εἰς τὸ σχολεῖον μυσταγωγεῖται τὸ μυστήριον τῆς ἐθνικῆς Μετουσιώσεως, ἥτις εἶνε ἱερὰ ὅσον καὶ ἡ δογματική.»

Καὶ δικαίως διότι ἐν τῷ σχολείῳ τὸ πρῶτον ἠθικοποιεῖται ὁ ἄνθρωπος καὶ ἀνέρχεται τὴν πρώτην βαθμίδα, ἥτις θ' ἀγάγῃ αὐτὸν εἰς τὸ φῶς καὶ τὴν ἀλήθειαν. Ἡ πρώτη ἐν τῷ σχολείῳ φοίτησις δύναται εὐλόγως νὰ παραβληθῇ πρὸς τὸ ἅγιον μυστήριον τοῦ βαπτίσματος τῶν χριστιανῶν. Ὁ διδάσκαλος ἐκτελεῖ καθήκοντα θρησκευτικοῦ λειτουργοῦ, παρέχων, ὡς ἐκεῖνος τὸ νάματος τῆς ἠθικῆς διδασκαλίας, καὶ, πλέον, ἔτι, τῆς πνευματικῆς ἀναπτύξεως, τοῦ ἀληθοῦς φωτός. Ἡ κοινωνία ἅπασα θὰ διέλθῃ τὸν οὐδὸν τοῦ δημοτικοῦ σχολείου καὶ ἐκεῖ δεχομένη τὰς πρώτας ἀκτῖνας τῆς ἀληθείας, πρόκειται νὰ ἀγκαλιάσῃ νέον δι' αὐτὴν βίον, ἐξασφαλίζοντα τὴν εὐδαιμονίαν αὐτῆς καὶ τὴν πρόοδον τοῦ κράτους, εἰς ὃ ἀνήκει.

Ἀφοῦ λοιπὸν τοιοῦτος εἶνε τοῦ δημοτικοῦ σχολείου ὁ προορισμὸς καὶ τόσον [illegible] λή, δέον νὰ σκεφθῶμεν σπουδαίως περὶ βελτιώσεως τοῦ σχολείου καὶ τῆς θέσεως τῶν διδασκάλων, παρέχοντες αὐτοῖς τὰ μέσα τοῦ ζῆν ἀνετώτερον, ὑποστηρίζοντες καὶ ἐνθαρρύνοντες αὐτοὺς εἰς τὴν μετὰ ζήλου ἐπιτέλεσιν τοῦ ὑψηλοῦ αὐτῶν καθήκοντος, ἀπονέμοντες αὐτοῖς τὸ προσῆκον εἰς τὸ ἔντιμον ὑπούργημά των σέβας καὶ πάντες νὰ περιϋβρίζωμεν καὶ προπηλακίζωμεν αὐτούς. Λίαν συντελεστικὸν εἰς τὸν σκοπὸν εἶνε καὶ ἡ ἵδρυσις διδασκαλείου ἐν τῇ νήσῳ πρὸς μόρφωσιν ἱκανῶν διδασκάλων ἢ τοὐλάχιστον ἡ ἀποστολὴ χρηστῶν καὶ εὐφυῶν νέων εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις διδασκαλεῖον, τριῶν ἢ τεσσάρων κατ' ἔτος, δαπάνῃ τῆς κυβερνήσεως καὶ τῶν διαφόρων τῆς νήσου κοινοτήτων.

Περαίνοντες ταῦτα δὲν θεωροῦμεν ἄσκοπον ν' ἀναδημοσιεύσωμεν ἐκ τῆς «Ἑστίας» τὴν ἑπομένην πρὸς τοὺς δημοδιδασκάλους ἐπίκλησιν:

«Ἀφανεῖς καὶ χλευαζόμενοι δημοδιδάσκαλοι τῆς πατρίδος, ἀπευθύνομαι πρὸς σᾶς. Παλαίετε κατὰ τῆς προλήψεως μωρᾶς κοινωνίας ἀφ' ἑνὸς, κατὰ τῆς στερήσεως ἀδυσωπήτου ἀνάγκης ἀφ' ἑτέρου. Ἄρθητε, ἐφόσον δύνασθε, εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς σας, ἥτις εἶνε ἡ ἐθνικωτάτη τῶν ἀποστολῶν. Ἐντὸς τῶν τριγλῶν καὶ τῶν ἱππωστασίων, τῶν κατ' εὐφημισμὸν καλουμένων σχολείων, ὅπου σήπεται ἐν μεμολυσμένῃ ἀτμοσφαίρᾳ καὶ μαραίνεται ἡ εὐχρεία καὶ ἡ ἀλκὴ τῆς παιδικῆς ἡλικίας, διδάσκοντες καὶ ὑποφέροντες ἀλλ' ἐγκαρτερεῖτε. Ἀναδείξατε ἑαυτοὺς ἐν τῷ μαρτυρικῷ ἀλλ' εὐγενεῖ καὶ ὑπερηφάνῳ σταδίῳ, ὅπερ ἐπεκλήρωθη εἰς ὑμᾶς. Ὑπερήφανοι ἐν τῇ ἐπιγνώσει τῆς ἀποστολῆς καὶ τῆς δυνάμεως, ἣν ἐγκλείετε εἰς τὰς χεῖράς σας φωτίσατε διὰ πυρὸς ἀρετῆς τὰ βάθη τῆς καρδίας τῶν μαθητῶν σας, καὶ διδάξατε εἰς αὐτοὺς νὰ ἀγαπῶσι τὴν πατρίδα των, νὰ σέβωνται τὴν θρησκείαν των, νὰ τιμῶσι τοὺς νόμους των καὶ νὰ ὑπακούωσιν εἰς αὐτούς. Διδάξατε τοὺς παῖδας μαθητάς σας, ὅστις ὑπακούει εἰς τοὺς νόμους, τοὺς ὁποίους ἔθηκεν ἡ πατρίς του. Καὶ εἴθε αἱ πρῶται ἀπαρχαὶ τῆς τοιαύτης διδασκαλίας σας, ἐκδηλούμεναι ἐπὶ τῶν ψυχῶν τῶν νέων μαθητῶν, τῆς νέας γενεᾶς, νὰ παρηγορήσωσι καὶ ἡμᾶς, καὶ μᾶς ἐμπνεύσωσι γλυκυτέραν καὶ μᾶλλον βάσιμον τὴν ἐλπίδα τῆς ἀρξαμένης καὶ οὐχὶ τῆς οἰωνιζομένης βελτιώσεως τῶν νέων ἀνδρῶν, τῶν μαθητῶν σας, οἵτινες θὰ κυβερνῶσι τὸν τόπον τοῦτον, καὶ εἰς τὰς χεῖρας τῶν ὁποίων θὰ παραδοθῶσιν αἱ κληρονομίαι καὶ ὑποχρεώσεις τοῦ καταδιωκομένου καὶ δυσφημιζομένου, ἀλλ' εὐγενοῦς καὶ ἀκαταβλήτου Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.»

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Πρὸ τινων ἡμερῶν συνεπληρώθη ὁ δέκατος ἕκτος ἐνιαυτὸς ἀφ' ὅτου ἡ Κύπρος μετὰ μακραίωνα καὶ μυσαρὰν κυριαρχίαν, περιῆλθεν εἰς χεῖρας νέων κυριάρχων. Μετὰ πόσης χαρᾶς ἐγαιρετίσαμεν τὴν ἡμέραν ἐκείνην, καθ' ἣν τὴν ἡμισέληνον ἀντικατέστησεν ἡ σταυροφόρος βρεττανικὴ σημαία καὶ ὑπὸ πόσων καὶ ὁποίων ἐλπίδων αἱ καρδίαι ἡμῶν ἐπληρώθησαν. Ἀλλὰ τίς ἦτο δυνατὸν νὰ πιστεύσῃ ὅτι αἱ ἐλπίδες ἡμῶν αὗται ἠθέλον διαψευσθῇ καὶ τόσον ταχέως ἠθέλομεν μεταμελη θῆ ἐπὶ τῇ ἐκδηλώσει ἐκείνῃ τῆς χαρᾶς μας; Ἡ Ἀγγλία καταλαμβάνουσα τὴν Κύπρον ἐβεβαίωσεν ἡμᾶς διὰ παντοίων ὑποσχέσεων, ὅτι θὰ μᾶς καταστήσῃ πρότυπον εὐδαίμονος λαοῦ ἐν τῇ Ἀνατολῇ. Ἀλλ' ἡ μετὰ δέκα καὶ ἓξ ἐτῶν πάροδον παροῦσα ἡμῶν κατάστασις καταδεικνύει ἐμφανέστατα πλήρη τὴν ἀθέτησιν αὐτῶν. Εἶνε μὲν ἀληθὲς ὅτι ἡ ἀγγλικὴ κατοχὴ εἶνε μυριάκις προτιμοτέρα τῆς τουρκικῆς δεσποτείας ἀλλ' εἶνε λίαν ἀπελπιστικὸν δι' ἡμᾶς ἐνῶ εὑρισκόμεθα ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ βρεττανικοῦ κράτους, νὰ στερούμεθα καὶ λιμένων καὶ σιδηροδρόμων καὶ βιομηχανίας καὶ παντὸς δυναμένου νὰ μαρτυρήσῃ τὴν ὕπαρξιν πεπολιτισμένου [illegible] προσόδου τοῦ ὑπ' αὐτὴν λαοῦ.

Μάτην ὁ λαὸς ἔστειλε πρό τινων ἐτῶν πρεσβείαν εἰς Λονδῖνον, ὅπως παραστήσῃ τὴν δυσπραγίαν τοῦ τόπου καὶ ἐξαιτήσηται θεραπείαν τοῦ κακοῦ. Ἡ πρεσβεία ἐπανῆλθε κομίζουσα μόνον ὀλίγας ὑποσχέσεις καὶ οὐδὲν πλέον καὶ ἀφέθημεν δυστυχῶς εἰς τὴν αὐτὴν οἰκτρὰν κατάστασιν, ἥτις ὁσημέραι ἐπιδεινοῦται.

Τὸ ἐμπόριον φθίνει, αἱ τιμαὶ τῶν προϊόντων εἶνε εὐτελεῖς, ἡ μετὰ τοῦ ἔξω κόσμου συγκοινωνία ἀραιά, οἱ φόροι βαρεῖς, ὁ τόπος οἰκονομικῶς ἐξηντλημένος καὶ αἱ φυλακαὶ πλήρεις κακούργων. Τὸ δὲ χείριστον, ἐξακολουθεῖ εἰσέτι ἀποτιόμενος ὁ ἐπάρατος φόρος τῆς ὑποτελείας, ὃν ἐπενόησαν πονηροὶ διπλωμάται πρὸς πλήρη ἐξάντλησιν τοῦ ἀτυχοῦς τούτου τόπου. Καὶ ὄντως, τὸ πρώτιστον ἡμῶν παράπονον εἶνε κατὰ τοῦ ἀθεμίτου τούτου φόρου τῶν 92,000 λιρῶν, τὴν κατάργησιν τοῦ ὁποίου ὀφείλομεν διὰ παντὸς μέσου νὰ ἐπιδιώξωμεν πάντες οἱ Κύπριοι.

Ἄλλως ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας τὸ μέλλον τῆς Κύπρου προμηνύεται ζοφερώτερον, καὶ ἐὰν μὴ ληφθῇ ἡ δέουσα πρόνοια πρὸς βελτίωσιν τῆς θέσεώς μας θὰ ἐπέλθῃ ἡ ἐντελὴς ἡμῶν καταστροφὴ. οὐχὶ βεβαίως πρὸς τιμὴν τοῦ ἐπιδόξου βρεττανικοῦ ἔθνους.

Α. Κ.

ΕΡΡΙΚΟΣ ΛΑΓΙΑΡΔΟΣ

Ἐκ Λονδίνου ἀγγέλλεται ὁ θάνατος τοῦ σὶρ Ἐρρίκου Λαγιάρδου, εἰς ὃν ὀφείλεται ἡ περὶ Κύπρου Ἀγγλοτουρκικὴ σύμβασις, ὄντα τότε πρεσβευτὴν τῆς Ἀγγλίας ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ἡ «Νέα Ἡμέρα» λαμβάνουσα ἀφορμὴν ἐκ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀναγράφει τὰ ἑξῆς περὶ τῆς εἰρημένης συμβάσεως:

«Ὁ Λαγιάρδος δὲν ἠδυνήθη νὰ κωλύσῃ τὴν συνήθειαν τοῦ Ἀγ. Στεφάνου, ἥτις περιέκοψε τὴν Τουρκίαν κατὰ τὸ ἥμισυ, κατώρθωσεν ὅμως διὰ τῆς κυπριακῆς συμβάσεως ν' ἀστραλίσῃ εἰς τὴν Ἀγγλίαν μερίδιον ἐκ τῶν σκύλων. Οἱ Κύπριοι οὐδένα ἔχουσι λόγον νὰ καταρῶνται τὴν μνήμην του (1.) Ἐὰν ἡ προστασία ἔθνους ἐξίσχυντος ἐπὶ πολιτισμῷ καὶ φιλελευθερίᾳ δὲν ἐπλήρωσε πᾶν ὅ,τι ἀπεξιδέχοντο ἐξ αὐτῆς εὐλόγως, ἡ ἐνεστῶσα θέσις των εἶναι ἀναντιρρήτως κρείττων τῆς πρὸ τοῦ 1878, ἐπερρώσθη δ' ἰδίως εἰς βαθμὸν ἀξιοθαύμαστον ἡ ἐθνικὴ συνείδησις αὐτῶν παρασκευάζουσα ἐν ἐγγυτέρῳ ἢ ἀπωτέρῳ μέλλοντι αἰσιωτέραν μεταβολήν (2.) Διὰ τῆς κυπριακῆς συμβάσεως ἡ μὲν Ἀγγλία ὑπεχρεώθη νὰ προστατεύῃ τὰς ἀσιατικὰς τῆς Πύλης ἐπαρχίας κατὰ ρωσικῆς ἐπιθέσεως, ἡ δὲ Πύλη νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὰς ἐπαρχίας ἐκείνας ἀναγκαίας μεταρρυθμίσεις, ὁ Σουλτάνος μὴ εἰσαγαγὼν τὰς μεταρρυθμίσεις καὶ μηδενίσας κατὰ μικρὸν τὸ δικαίωμα τῆς ἐποπτείας, ὅπερ ἔσχε κατ' ἀρχὰς ἡ Ἀγγλία διὰ σμήνους στρατιωτικῶν πρεσβειῶν.»

ΚΥΠΡΟΣ

Καὶ ἄλλοτε λαβόντες ἀφορμὴν ἐκ τοῦ τύπου καὶ τῶν γεγονότων ἐγράψαμεν περὶ τῆς ἐν Κύπρῳ ἐσημέρας χρυφουμένης ἐθνικῆς ὁρμῆς τῶν Ἑλλήνων Κυπρίων, καὶ σήμερον, ὅτε καταπατοῦνται τὰ τρόνιμα τῆς μεγάλης ἐκκλησίας μετὰ συγκινήσεως βαθείας στρέφομεν τὴν καρδίαν πρὸς τὰ τέκνα τῆς Μεγαλονήσου, ἥτις ἀνυψοῖ τὴν ἐθνικὴν ὁδὸν ὑπερηφάνως καὶ φωτίζει τοὺς ἐν σκοτεινοτάτῃ δουλείᾳ τυραννουμένους ἀδελφοὺς Ἕλληνας τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ Συρίας.

Ἡ Κύπρος σύμπασα συνεκλονίσθη καὶ φωνὴν διαμαρτυρίας ἐξέπεμψεν ἐπὶ τῷ τολμηροτάτῳ ἀδικήματι τῆς Πύλης κατὰ τῆς Ὀρθοδοξίας. Ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῇ 29 Μαΐου, πᾶσαι αἱ πόλεις τῆς Κύπρου εἶχον ὄψιν στρατοπέδου προασπίζοντος τὰ δικαιώματά του. Τὰ δικαιώματα τοῦ Ἔθνους θεωροῦνται καὶ εἶναι καὶ δικαιώματα παντὸς Ἕλληνος. Ἡ Κύπρος βαθύτατα συναισθανομένη τὰ καθήκοντά της ὡς προσφιλὴς κόρη τῆς Ἑλλάδος δεικνυεῖ τὴν ὀλικὴν αὐτῆς στοργὴν σήμερον διὰ τρόπου ὅστις κρίνεται ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀναγκαῖος, καὶ παρασκευάζεται ὅπως αὐθριον ἐνδεικτικώτερον διατρανώσῃ ὅ,τι τὰς μυχιαιτάτας χορδὰς τῆς ὀλικῆς καρδίας της συγκινεῖ.

Ἡ στάσις τῶν ἀδελφῶν Κυπρίων ἐν ᾧ ἀποδεικνύει τὴν ἰσχὺν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἥτις εἶνε πανσθενὴς καὶ ἀκαταγώνιστος καὶ εἰς τὰς ἀπωτάτας γωνίας τῶν ὑποδούλων μερῶν, διδάσκει συγχρόνως καὶ τοὺς προσποιουμένους ἀγνοιαν τῶν πραγμάτων, διδάσκοντας δὲ καὶ ἀκολουθοῦντας σφαλερὰν πορείαν, ὅτι ἡ ἐλευθερία εἴτε πλήρης εἶνε εἴτε καὶ περιωρισμένη ἀναπτύσσει τὸ αἴσθημα, ἀνδρίζει τὸ φρόνημα καὶ καθιστᾷ τοὺς λαοὺς κυρίους τῶν δικαιωμάτων των.

Ἡ Τουρκία στερουμένη καθ' ὁλοκληρίαν ἐλευθερίας λόγου καὶ ἐλευθερίας συνειδήσεως, πιεζομένη δὲ παντοειδῶς ὑπό τε τῆς ἐξουσίας ἐν τῷ τόπῳ καὶ τῆς βαρείας τυραννικῆς ἀτμοσφαίρας τῶν ἀπέναντι καὶ πέριξ αὐτῆς ἠπειρωτικῶν χωρῶν, κατέπιγε τὸ αἴσθημά της εἰς τὰ πονεμένα ἑλληνικὰ στήθη της, μὴ τολμῶσα νὰ ἐκδηλώσῃ τῆς ἀλγηδόνος, τὰς ὁποίας ὑφίσταται αὕτη ἐκ τῶν τυραννικῶν πληγῶν της, καὶ νὰ συντρίξῃ ἢ παρηγορήσῃ τοὺς ὁμοιοπάσχοντας ἀδελφούς της. Ἡ τυραννία, μολονότι καὶ ὑπὸ ἄλλον τύραννον εἶνε τυραννία, ἔχει καὶ τοὺς βαθμούς της. Ἡ ἀγγλικὴ τυραννία ἐπιτρέπουσα τὴν ἐλευθερίαν τοῦ λόγου περιορίζει τὸ κράτος της εἰς τὰ ὑλικὰ κέρδη. Ἡ Ἀγγλία, τὸ στοιχεῖον τοῦτο τῆς ἐλευθερίας τὸ ἐπέτρεψεν εἰς τοὺς Κυπρίους, οἵτινες ἀγαθὴν χρῆσιν αὐτοῦ ποιησάμενοι, τὸ ἀνέδειξαν θαυματουργὸν ὑπὸ ἔποψιν μορφώσεως, ἀναπτύξεως καὶ ἐξωτερικεύσεως αἰσθημάτων.

«Ἐθνικὴ Σημαία.»

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΚΩΠΟΛΕΙ ΣΕΙΣΜΩΝ

Περὶ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει συμβάντων σεισμῶν ὁ Λεπλόγιος γράφει τὰ ἑπόμενα:

Διατελοῦμεν ἔτι ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ ἀπὸ τοῦ χθεσινοῦ φοβεροῦ σεισμοῦ τρόμου, μετὰ δυσχερείας δὲ κατορθοῦμεν νὰ συγκεντρώσωμεν τὰς ἰδέας ἡμῶν, ἀλλοφρονοῦντες σχεδὸν ἐκ ταραχῆς, εἰς ἣν ἐνέβαλεν ἡμᾶς ὁ μέγας κίνδυνος, ὃς πάντας ἠπείλησε καὶ τὸν ὁποῖον ἡ ἡμετέρα πρωτεύουσα ἀπὸ πολλῶν δεκαετηρίδων, ἀπὸ 127 ὅλων ἐτῶν, δὲν διέτρεξε. Διότι ὁ μάλιστα πρόσφατος ἐν Κωνσταντινουπόλει μέγας σεισμὸς εἶνε ὁ ἐν τοῖς «Ἐκκλησιαστικοῖς καὶ Πολιτικοῖς» Ἀθανασίου Κομνηνοῦ τοῦ Ὑψηλάντου ἐν σελίδι 414 ἀναφερόμενος διὰ τῶν ἑξῆς: «Κατὰ μῆνα Μάϊον τοῦδε τοῦ ἔτους (1767) σεισμὸς μέγιστος εἰς τὴν Πόλιν, κατ' ἀρχὰς σφοδρότατος καὶ καθ' ἡμέραν κατ' ὀλίγον ἐλαττούμενος· ἀλλὰ παρετάθη μέχρι τέλους Αὐγούστου. Ἐρήμωσε τοὺς Γεδὶ-κουλάδες, τὸ κάστρον ἀπὸ τὸ Ἐγρικαπί, ἕως τὸ Γεδὶ-Κουλὲ Καπισί, τὸ Μπαγτσὲ Καπισί, τὸ Ὀδοῦν Καπισί, ὅλοι τὸ τζαρσί Σουλτὰν Μεχμέτη, τὸν κουμπὲ τοῦ τζαμίου Σουλτὰν Μπαγιαζίτη, τὸ Βεζὶρ Χάνι καὶ ἄλλα μικρὰ χάνια.»

Παραδόξως, ἂν παραβάλῃ τις τὰ ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ σημειούμενα σημεῖα τῆς καταστροφῆς πρὸς τὰ μέρη, ἔνθα χθὲς ἐγένοντο αἱ πλειότεραι τῶν καταστροφῶν, διαβλέπει ἱκανὴν ἀναλογίαν τῆς διευθύνσεως τῆς ἐντάσεως τοῦ χθεσινοῦ σεισμοῦ, ὅσον δυνάμεθα νὰ κρίνωμεν ἐκ τῶν γενομένων καταστροφῶν, πρὸς τὴν τοῦ ὑπὸ τοῦ Ὑψηλάντου ὡς συμβάντος τῷ 1767 ἀναφερομένου.

Καὶ ἀγνοοῦμεν μὲν ἐπακριβῶς ποῖαν ἐπιφροὴν ἤσκησεν ὁ σεισμὸς ἐκεῖνος ἐπὶ τοῦ πνεύματος τῶν κατοίκων, ὁ τῆς μεσημβρίας ὅμως τῆς χθὲς τοσοῦτον ἐνέβαλε καὶ εἰς τοιοῦτον ἐξαχολουθεῖ κρατῶν πανικὸν μικρούς τε καὶ μεγάλους, ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας, ὧν οὐδὲ οἱ γεραίτατοι ἐνθυμοῦνται νὰ ὑπεβλήθησαν ἄλλοτε εἰς οὕτως ἀπαίσιον χρόνον, ὥστε ἡ πόλις ἅπασα μετὰ τῶν προαστείων τῶν χωρίων καὶ τῶν νήσων ἐν ὑπαίθρῳ διῆλθε τὴν νύκτα, ἐν ταῖς πλατείαις καὶ τοῖς κήποις καὶ τοῖς νεκροταφείοις διανυκτερεύσασα.

Γαιολογικὰς ἀλλοιώσεις δὲν εἴχομεν, αἱ δὲ ὁριαθρυλλούμεναι καθιζήσεις καὶ τὰ ρήγματα ἐπῆλθον ἐπὶ λιθοστρώτων καὶ προχυμαιῶν, ἐπὶ κτισμάτων δηλαδή, πλημμελῶς, φαίνεται, εἰργασμένων καὶ μὴ ἀντισχόντων πρὸς τὴν δόνησιν.

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΑΓΓΕΛΙΑ.

Κινέων καλῆς ποιότητος εἰμπορεῖ τις νὰ προμηθεύηται παρὰ τῶν ἀκολούθων πρεσώπων, ἅτινα διωρίσθησαν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως Πράκτορες διὰ τὴν πώλησιν αὐτοῦ.

Ἕκαστον δίμα εἶνε ἐσφραγισμένον πρὸς ἀσφάλειαν τῆς ποιότητος καὶ τοῦ περιεχομένου καὶ θὰ πωλῆται πρὸς 10 παράδες τὸν πέντε κόκκους.

Πράκτορες διὰ τὴν πώλησιν Κυβερνητικοῦ κινέου:

Παυλῆς Κυριακοῦ	Ἐν Ὀρᾷ.
Κ. Μ. Βαβλίτης	Ἐν Λευκάρων
Χ: Ἀχμὲτ Κουϊτζῆς	Ἐν Κερύνου
Παναγιώτης Χ: Παπᾶ	Ἐν Πύλᾳ
Γιαννῆς Γιατρομίδης	Ἐν Ζυγίῳ.

Κατ' Ἐντολὴν τῆς Αὐτοῦ Ἐξοχότητος.

ΛΑΡΡΥ ΘΟΜΡΩΝ,

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Τρωΐδι, τῇ 17 Ἰουλίου 1894.

ΧΡΟΝΙΚΑ.

Πενθήμερος κάθαρσις ἐπεβλήθη ἐν Κύπρῳ ἐπὶ τῶν προελεύσεων ἀπὸ Μερσίνης μέχρι Μάκρης.

—§—

Πᾶν πλοῖον, καταρθάνον ἐξ οἱουδήποτε λιμένος ἐκ τῆς μεταξὺ τῶν Ρωμουνικῶν συνόρων μέχρι τοῦ Κέρτς, συμπεριλαμβανομένου, Ἀκτῆς, ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἰατρικὴν ἐξέτασιν.

Πᾶν δὲ πλοῖον, καταρθάνον ἐκ Λισβῶνος, θὰ ἐπιτρέπηται νὰ ἐλευθεροκοινωνῇ.

—§—

Ἀπὸ τῆς 1ης προσεχοῦς Αὐγούστου θὰ συνδεθῶσι διὰ ταχυδρομικῆς συγκοινωνίας καὶ τὰ χωρία Ἀθηαίνου, Μονῆ, Αὐδήμου, Πισσούριον, Ἀλέκτορα, Πόλις τῆς Χρυσοχοῦ, Χρυσοχοῦ, Γιόλου, Στρουμπίν, Πολέμιν Τσάδα, Λάμπα, Κισσόνεργα, Πέγεια, Κάθηκα, Ἀρόδες, Δρούσια, Ὠρᾶ, Λάγια, Πάβλα, καὶ Κάτω Δρυς.

—§—

Ἀγγέλλονται δυστυχῶς νέαι ἐκ σεισμῶν καταστροφαὶ ἐν Κων)πόλει καὶ τοῖς πέριξ, μεγαλήτεραι τῶν πρώτων. Αἱ ὑλικαὶ ζημίαι ὑπολογίζονται εἰς ἑκατὸν ἑκατομμύρια φράγκων.

—§—

Ἀρίκετο καὶ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του ὁ νέος διευθυντὴς τῆς Ὀθ. Τραπέζης Λευκωσίας κ. Sevadjian.

—§—

Νεαρὸς ὀθωμανός, ὁ Χασὰν Μεχμὲτ, ἐνῷ ἔλουετο μετὰ φίλων του τὴν ἑσπέραν τῆς τρίτης ἐπνίγη παρὰ τὸ ἐνταῦθα σφαγεῖον. Τὸ πτῶμά του εὑρέθη τὴν ἐπαύριον.

—§—

Ὁ κ. Ἄνσελ θέλει ἐκτελῇ καθήκοντα Τελώνου Λάρνακος, διαρκούσης τῆς ἀπουσίας τοῦ κ. Τσίμπερλαϊ. Ὁ ἐμπορικὸς κόσμος ἤκουσε τοῦτο μετὰ πολλῆς τῆς εὐχαριστήσεως.

—§—

Ὁ ἰατρὸς κ. Α. Τσέπης διωρίσθη προσωρινῶς ἐπαρχιακὸς ἰατρὸς Λάρνακος.

—§—

Πάρεδρος δικαστὴς ἐν Πάφῳ διωρίσθη ὁ κ. Ι. Καρυμφυλάκης, δικηγόρος λίαν ἔμπειρος καὶ κεκτημένος πάντα τὰ προσόντα διὰ τὸ ὑψηλὸν τοῦτο ἀξίωμα, ἐφ' ᾧ καὶ ἐκφράζομεν αὐτῷ τὰ συγχαρητήριά μας.

—§—

(1) Καὶ ὄντως τὸν Λαγιάρδον, ἐλέγετο μετὰ τῶν πατριάρχων τὸν ἐπείρασεν ῥῆγος τῆς ὑποτελείας, ὑφ' ὃν σήμερον οἱ Κύπριοι, εἰς τὸ ὑπέρογκον ποσὸν τῶν 92,000 λιρῶν, πληρώνοντα δίκαιον νὰ θεωρῶσιν ὑπέρτιμον τὴν οἰκονομικὴν τῆς νήσου ἐξαντλήσεως.

(2.) Ἐνταῦθα θὰ ἐφαίνετο ἀκριβέστερος ὁ γράφων ἐν τῇ «Νέᾳ Ἡμέρᾳ», ἂν ἔλεγεν, ὅτι ὑπὸ τὴν ἀγγλικὴν διοίκησιν ἐπιτρέπεται ἡ ἐλευθερία τοῦ λόγου, ἐν' αὐ ἐξεδηλώθησαν τὰ αἰσθήματα τῶν Κυπρίων. Ἡ ἐθνικὴ τῶν Κυπρίων συνείδησις αὐθημερὸν ἐλλείψαν ἀνέστη ἐπὶ τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς. Ὅτι εἶνε σήμερον, τοιαύτη ἀπέρχεται καὶ ἐπὶ τουρκικῆς, ἀλλὰ τότε τὸ μεσάνυκτον τοῦ βαρβάρου ἐφάνη τὸ σύμβολον τῶν ἀνίλων Ἑλλήνων καὶ ἴδε τῶν ἐν Κύπρῳ, ἅτινες καθὼ μεταναστεύουσι ὑπεχρεώθησαν νὰ ὑπερίνωσιν ἐκφρήξεσι τὰς πλαγὰς αὐτῆς.

Εὐχαρίστως μανθάνομεν ὅτι ὁ κ. Κ. Μιτζῆς, γραμματεὺς τοῦ Διοικητοῦ Λάρνακος προήχθη ἐπαξίως τῆς ἱκανότητος καὶ δραστηριότητος αὐτοῦ εἰς τὴν θέσιν ὑπαλλήλου τοῦ ἐλεγκτικοῦ τμήματος, ἀντὶ τοῦ κ. Ν. Ρωσσάκη παραιτηθέντος.

—ρ—

Τὴν παρελθοῦσαν τρίτην ἐκυρώθη ὑπὸ τοῦ Ἐπαρχ. Δικαστηρίου Λάρνακος ἡ διαθήκη τοῦ πρό τινος τελευτήσαντος ἐνταῦθα Γεωργίου Βάρδα, δι' ἧς, ὡς γνωστόν, χορηγοῦνται ποσά τινα ὑπὲρ τῆς Μονῆς τοῦ Ἁγ. Γεωργίου τοῦ Κοντοῦ καὶ τοῦ ναοῦ τῆς Χρυσοπολιτίσσης.

—§—

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν κατέπλευσεν ἐνταῦθα κομψὸν ἀτμοκίνητον, ὁ «Πρίγκηψ Γεώργιος,» κατασκευασθὲν ἐσχάτως ἐν Πειραιεῖ ὑπὸ τῶν Κων Μάκδουαλ καὶ ἀγορασθὲν παρὰ τῶν ἐν Βηρυτῷ διαμενόντων κ. κ. Joly καὶ Σούντια. Τὸ ἀτμόπλοιον τοῦτο πρόκειται νὰ πλέῃ τὰς ἀκτὰς τῆς Συρίας. Τοιούτου ἄρα γε δὲν ἔχομεν ἀνάγκην διὰ τὴν μεταξὺ Αἰγύπτου καὶ Κύπρου συγκοινωνίαν; Ἀλλὰ δυστυχῶς ἐλλείπει τὸ ἐπιχειρηματικὸν πνεῦμα ἐν Κύπρῳ.

—§—

Τὴν παρελθοῦσαν δευτέραν κατέπλευσε τὸ «Dunkeld» ἐξ Ἀλεξανδρείας καὶ Λεμησσοῦ καὶ ἀνεχώρησεν αὐθημερὸν εἰς Βηρυτόν, Μερσίναν, Ἀλεξανδρέτταν, Τρίπολιν καὶ Ἀλεξάνδρειαν.

—§—

Χθὲς κατέπλευσεν ἐνταῦθα τὸ ἀγγλικὸν ἀτμόπλοιον «Stuart Prince» τῆς ἑταιρείας «Prince Line», καὶ ἀναχωρεῖ σήμερον εἰς Λεμησσόν, Μερσίναν, Σμύρνην, Πάτρας, Λονδῖνον καὶ Ἀμβέρσην κατ' εὐθεῖαν.

ΔΙΑΤΡΙΒΗ.

Κύριε Συντάκτα τοῦ «Νέου Ἔθνους».

Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμὸν 694 φύλλῳ τῆς «Ἀληθείας» ἐδημοσιεύθη διατριβή τις ἐκ Λευκωνίκου, ἐν ᾗ ὁ ἐπιστέλλων ἀναγράφων τὴν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ κωμοπόλει ἐπίσκεψιν τοῦ Διοικητοῦ τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν, συνιστᾷ εἰς ἐπόπτην τῶν ἀγροφυλάκων τῆς Μεσαορίας, ὅπως μιμηθῇ τὸ παράδειγμα τοῦ εὐγενοῦς Βρεττανοῦ, μετὰ μεγάλης προθυμίας ἀκούοντος τὰ παράπονα τῶν πρὸς αὐτὸν παρουσιαζομένων χωρικῶν. Καθ' ἡμᾶς ἡ τοιαύτη σύστασις ἀποβαίνει πάντη ἀνάρμοστος καὶ κατά τι γελοία καθότι ὁ διατριβογράφος ὑπαινίττεται πρόσωπον (τὸν κ. Γ. Β.) ἐκτελοῦν, μετ' εὐσυνειδησίας καὶ ἀκριβείας τὰ καθήκοντα αὐτοῦ, ἐφ' ᾧ καὶ ἀπολαῦον τῆς γενικῆς ἐκτιμήσεως καὶ ἀγάπης τῶν κατοίκων.

Ταῦτα χάριν τῆς ἀληθείας.

Λευκώνικον τῇ 8/20/7/94.

Εἷς ἐγχώριος.

ΕΛΕΓΕΙΟΝ

(Ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς προσφιλεστάτης Μαρίας Ι. Παλαιολόγου, θυγατρὸς τοῦ ἐν Σμύρνῃ σοφοῦ φίλου καὶ πρεσβύτου θεμιστογόνου κ. Ἰωάννου Παλαιολόγου, διδασκάλου τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν.)

Εἶδον εὐμόλπον ἀηδόνα
ψέλλουσαν ἐπιχαρίτως
τὸν ἀγνόν της παρθενῶνα . . .
Ὥσπερ βασιλίσσης στέμμα
διαλάμπον ἀμιμήτως
ἤστραπτε τ' ἁγνόν της βλέμμα.

—

Καὶ κρατοῦσα τὸν χρωστῆρα
καὶ τὰ χρώματά της πάντα
εἰς τὴν ἁπαλὴν της χεῖρα,
ἐζωγράφει μέχρι τέλους
τοῦ Φειδίου ἀνδριάντα
τὸν Ἑρμῆν τοῦ Πραξιτέλους.

—

Κυμβαλίζουσα ἡ κόρη
ἐνδομύχως ἐμειδία
καὶ παλμοὺς χαρᾶς ἐδώρει.
Συνεκίνει, συνεκράτει
ἡ ἀθῶα της καρδία
ἐν παραφορᾷ ὑστάτῃ.

—

Καὶ γονεῖς καὶ ξένοι ἀκόμα
τὴν ἐθαύμαζον παντοίως
μὲ ἐκστατικὸν τὸ ὅμμα.
Πλὴν ὁ ἄφθιτος ὁ Πλάστης
ἐπεφάνη ἐναντίος
εἰς τὰς τόσας χάριτάς της.

—

Κ' ἐνῷ ἔψαλλεν ἐκείνη
καὶ ἀείποτ' ἐμειδία
ἐν τῇ μελαχρῇ της κλίνῃ . . .
Μίαν παγερὰν ἐσπέραν
εὗρον τὴν ἁγνὴν Μαρίαν
τοῦ θανάτου ὠχροτέραν.

—

Καὶ ἐν μέσῳ τῶν δακρύων
τὴν Μαρίαν θάπτουν ἤδη
εἰς μαρμάρινον μνημεῖον.
Χεὶρ τοῦ καλλιτέχνου γράφει
καὶ μορφὴν ἀηδόνος δίδει
εἰς τὸ μνῆμα ποὺ ἐτάφη:

—

«Ὑπὸ τ' ἄνθη ἐδῶ κουρασμένη
ἡ Μαρία κοιμᾶται βαθεῖα,
μὲ Μαΐους ἀόρους στολισμένη
καὶ μ' ἀγγέλων ψυχὴν κ' ἐμμορφιά.»

Τ. Μ. ΤΣΙΧΛΗΣ.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΛΑΡΝΑΚΟΣ.

Σῖτος, πρὸς γρ. 13—14 τὸ κοιλόν.
Κριθή, πρὸς γρ. 8.
Ὄροβος ἐντόπιος, πρὸς γρ 16.
Σησάμια, πρὸς γρ. 2 3)4 τὴν ὀκάν.
Σταφὶς μαύρη πρὸς 40 παρ. ἡ ὀκά.
Σταφὶς βραστὴ πρὸς 35 παρ. ἡ ὀκά.
Βαμβακόσπορος πρὸς γρ. 2 1)4 τὴν λίτραν.
Βαμβάκια, πρὸς γρ. 12 τὴν λίτραν (ὀκ. 2 1)2.)
Βρώμη, πρὸς 8—8 1)2 τὸ κοιλόν.
Μαλλία 12—14 τὴν λίτραν.
Ἔλαιον, ἐξωτερικοῦ πρὸς γρ. 14 τὴν λίτραν.
Ἔλαιον ἐντόπιον, πρὸς 15 τὴν λίτραν.
Ζάχαρις, πρὸς γρ. 320 τὸν σάκκον.
Καφφὲς, πρὸς γρ. 21 1)2 τὴν ὀκὰν χονδρ.
Ὀρύζιον, πρὸς γρ. 170 τὸν σάκκον.
Σάπων, πρὸς γρ. 6 τὴν ὀκάν.
Πετρέλαιον Καυκάσου πρὸς γρ. 36—37.
Μὲ λίραν ἀγγλικὴν γρόσια 182.
Ὁ βάμβαξ, ὁ βαμβακόσπορος καὶ ἡ σταφὶς κληρώνουσι τὴν δεκάτην κατὰ τὴν ἐξαγωγήν.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΑΙ ΕΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ.

Αἱ δημοτικαὶ ἐκλογαὶ ἐπερατώθησαν. Οἱ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἐθνικοῦ κόμματος συστηθέντες καὶ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως δεκτοὶ γενόμενοι ὑποψήφιοι ἐξελέγησαν πάντες. Οἱ ὑποψήφιοι τῆς μερίδος τοῦ κ. Σταμπούλωφ καὶ τῶν ἄλλων ἀντιπολιτευτικῶν μερίδων ἀπέτυχον. Ἐπὶ τῇ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ἐκφρασθείσῃ ἐπιθυμίᾳ οἱ ἐκλογεῖς ἀπέσχον τοῦ νὰ ἐπιδοθῶσιν εἰς τὰς θορυβώδεις διαδηλώσεις, αἵτινες ἄλλοτε ἐπηκολούθουν τῇ ἀγγελίᾳ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ψηφοφορίας.

ΓΑΜΟΙ ΞΕΝΙΑΣ.

Ἡ τελετὴ τῶν γάμων τῆς μεγάλης δουκίσσης Ξενίας, θυγατρὸς τοῦ Τσάρου, μετὰ τοῦ μεγάλου δουκὸς Ἀλεξάνδρου Μιχαηλοβιτς ὡρίσθη εἰς τὴν 6ην αὐγούστου.

ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΚΑΙ Ο ΓΛΑΔΣΤΩΝ.

Τὰ μέλη ἀμφοτέρων τῶν Βουλῶν ἀπηύθυναν τῷ κ. Γλάδστωνι ἐπιστολήν, δι' ἧς προσκαλοῦσιν αὐτόν τε καὶ τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ, ὅπως ἐκτελέσῃ ταξείδιον εἰς Ἀμερικήν.

Ο ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΠΕΡΙ ΚΡΗΤΗΣ.

Διὰ μάχρων αἱ εὐρωπαϊκαὶ ἐφημερίδες ἀναγράφουσι τὰ ἐν Κρήτῃ διενεργούμενα. Μετὰ δικαίας αὐστηρότητος καταδικάζουσιν τὸ ἐφαρμοσθὲν ἀπὸ τοῦ 1889 αὐθαίρετον πολίτευμα τὸ προκαλέσαν τὴν σημερινὴν πάλην ἀγανάκτησιν τῶν Κρητῶν. Δικαιοῦσι δὲ τὸν ἀγῶνα, ὃν ἀνέλαβον οἱ Κρῆτες ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων των καὶ ἐπαινοῦσι τὴν συνετὴν καὶ σώφρονα στάσιν των.

ΑΜΝΗΣΤΕΙΑ ΕΙΣ ΒΟΥΛΓΑΡΟΥΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥΣ.

Ἡ νέα κυβέρνησις τῆς Βουλγαρίας ἀπεφυλάκισε 15 συντάκτας καὶ ὑπευθύνους ἐφημερίδων καὶ 71 ἐγκαθείρκτους, καταδικασθέντας ἐπὶ Σταμπούλωφ.

Η ΑΠΟΡΡΙΨΙΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΙΗΣΟΥΪΤΩΝ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ.

Τὸ ἐν Βερολίνῳ ἐμποροδικαστικὸν συμβούλιον ἀπέρριψε τὸ περὶ καταργήσεως τοῦ νόμου τοῦ ἀπαγορεύοντος τοῖς Ἰησουΐταις τὴν ἐν τῇ χώρᾳ τῆς αὐτοκρατορίας διαμονὴν νομοσχέδιον, ἀπεδέξατο δὲ τὴν πρότασιν τῆς Βαυαρίας περὶ ἀποδοχῆς τοῦ τάγματος τῶν ὁπαδῶν τῆς Μεταμορφώσεως.

Ο ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ ΤΟΥ ΚΑΡΝΩ ΑΠΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ.

Μετὰ κυνικῆς ἀναιδείας διηγεῖται εἰς τὴν ἀνάκρισιν ἐν Λυὼν ὁ δολοφόνος τοῦ Καρνὼ τὰ πρὸ τῆς δολοφονίας καὶ τὰ μετ' αὐτήν.

Τὰ τῆς δολοφονίας ἐκθέτει ὡς ἑξῆς:

«Ἐπὶ τέλους ἐπροχώρησεν ἡ ἅμαξα τοῦ προέδρου. Εἰς ἑκάστην πλευρὰν αὐτῆς ἦσαν τοποθετημένοι δύο ἔφιπποι. Ἡ κεφαλὴ τοῦ δεξιοῦ ἵππου εὑρίσκετο σχεδὸν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς κεφαλῆς τοῦ προέδρου τῆς Δημοκρατίας. Τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ τελευταῖοι ἱππεῖς τῆς συνοδείας παρήρχοντο ἔμπροσθέν μου, ἤνοιξα τὸ φόρεμά μου. Τὸ ἐγχειρίδιον εἶχε πρὸς τὰ ἄνω τὴν λαβὴν εἰς τὸ μονοδικὸν ἐσωτερικὸν θυλάκιον τοῦ δεξιοῦ μέρους. Τὸ ἔδραξα διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρός. ἔπειτα μὲ μίαν μόνην κίνησιν ὠθῶν τοὺς πρὸ ἐμοῦ εὑρισκομένους καὶ ἀναλαμβάνων διὰ τῆς δεξιᾶς τὴν λαβήν, ἐτίναξα τὴν θήκην, ἥτις ἔπεσεν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ διηυθύνθην ταχέως, ἀλλὰ χωρὶς νὰ τρέχω κατ' εὐθεῖαν πρὸς τὸν πρόεδρον, ἀκολουθῶν γραμμὴν κάπως καμπύλην κατ' ἀντίθετον διεύθυνσιν τῆς πορείας τῆς ἁμάξης.

Ἐστηρίχθην διὰ τῆς ἀριστερᾶς εἰς τὴν ἅμαξαν καὶ δι' ἑνὸς μόνου κινήματος μόλις ἐκ τῶν ἄνωθεν πρὸς τὰ κάτω μὲ τὴν παλάμην πρὸς τὰ ὀπίσω, ἐβύθισα τὸ ἐγχειρίδιον μέχρι λαβῆς εἰς τὸ στῆθος τοῦ προέδρου, ὥστε ἡ χείρ μου ἤγγισε τὸ φόρεμά του. Ἀφῆκα τὸ ἐγχειρίδιον εἰς τὸ στῆθος του καὶ ἔμεινε καὶ ἐν τεμάχιον χάρτου ἐπὶ τῆς λαβῆς. Κτυπῶν αὐτὸν ἐφώναζα—μὲ ἰσχυρὰν ἢ χαμηλὴν φωνὴν δὲν ἠξεύρω—Ζήτω ἡ ἐπανάστασις!

Ἕνας κλητὴρ μὲ συνέλαβε πρῶτος ἐκ τῶν ὄπισθεν καὶ ἀμέσως ἠρπάγην ὑπὸ εἰκοσάδος ἀτόμων.»

Ὁ Καζέριος ἀπορεῖ διότι συνελήφθη. Ἐπερίμενε νὰ διαμελισθῇ ἐπὶ τόπου ὑπὸ τοῦ πλήθους, μεγάλως δὲ ἐξεπλάγη βλέπων ὅτι μετὰ τὸ ἔγκλημά του οὐδεὶς ἐκ τῶν περὶξ τοῦ προέδρου δὲν ἐφαίνετο ἐννοήσας ὅτι αὐτὸς ἦτο ὁ δολοφόνος.

ΕΛΛΗΝ ΕΦΕΥΡΕΤΗΣ.

Ὁ κ. Ἐμμ. Δάρρας ἐκ Βόλου τῆς Θεσσαλίας, ἐρεύρε καὶ ἐρήρμοσεν αὐτοδετικὴν μηχανὴν θεριστικήν, συστήματος τελειοτάτου, τῆς ὁποίας αἱ δοκιμαὶ ἐπιτυχοῦσαι πληρέστατα κατὰ τρόπον θαυμασίως ἱκανοποιοῦντα τὰ συμφέροντα τῶν γεωργῶν, ἐπέσπασαν τὴν ὁμόθυμον ἐπιδοκιμασίαν τῆς ἐπὶ τούτῳ ὁρισθείσης ἐπιτροπείας. Ἀποδείχθη ὅτι διὰ τῆς ἐλαφρᾶς ταύτης μηχανῆς, συρομένης ὑπὸ δύο μόνων ἡμιόνων, ὁ θερισμὸς τῶν καρπῶν, καὶ ἡ εἰς δέσμας σύνδεσις αὐτῶν, ἐνεργεῖται κανονικώτατα, ἐπιτυγχανομένης σπουδαίας οἰκονομίας χρόνου καὶ δαπανῶν.

ΕΚΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ ΙΝΔΩΝ

Ἐν τῷ βορείῳ μέρει τῆς Ἰνδικῆς, ἔνθα κατοικοῦσι περὶ τὰ 50,000,000 Ἰνδῶν, οἱ Μεθοδισταὶ ἐκ τῶν διαμαρτυρομένων εἶχον ἀποστείλῃ πρὸ ἱκανοῦ χρόνου ἱεραποστόλους, οἵτινες ἐκήρυσσον ἀδιαλείπτως, ἀλλ' ἄνευ ἀποτελέσματος. Ἀπὸ τοῦ 1893 ὅμως οἱ Ἰνδοὶ εἰδωλολάτραι ἤρχισαν νὰ κλονίζωνται ὡς πρὸς τὴν τυφλὴν πίστιν, ἣν εἶχον πρὸς τὰ εἴδωλα, καὶ νὰ ζητῶσι θεῖόν τι πνευματικώτερον καὶ ἀμιγὲς κακιῶν. Τὸ τοιοῦτον δὲ μόνη ἡ χριστιανικὴ θρησκεία παρέχει καὶ τὸν πιστεύοντα ἀνυψοῖ εἰς σφαῖραν πνευματικήν, εἰς σφαῖραν οὐρανίαν, ὅπου ὁ ἄνθρωπος προωρίσθη τελειοποιούμενος νὰ ἐνδιαιτᾶται, ἀποβάλλων τὴν ὑλικὴν αἰχμαλωσίαν. Ἕνεκα τούτου πλεῖστοι τῶν Ἰνδῶν καθ' ἑκάστην ἔκτοτε ἀποβάλλουσι τὴν πρὸς τὰ εἴδωλα πίστιν καὶ προσέρχονται εἰς τὸν χριστιανισμόν. Ὁ ἐπίσκοπος Θόμπουρ ἐν τῇ ἐκθέσει του γράφει, ὅτι καθ' ὅλον τὸ 1893 ἐπίστευσαν, μετενόησαν καὶ ἐβαπτίσθησαν περὶ τὰς 70.000 Ἰνδῶν ἐκ τῶν διαφόρων αὐτῶν τάξεων.

Χαρακτηριστικὸν δὲ καὶ ἄξιον ἀναγραφῆς κρίνομεν τὸ ἑξῆς μαρτυροῦν τὴν ἀδελφοποιὸν δύναμιν τοῦ χριστιανισμοῦ, ὅστις καταλύει τὸ ὑλικὸν οἰκοδόμημα τὸ παριστάμενον διὰ τῆς διαιρέσεως τῶν ἀνθρώπων εἰς τάξεις κοινωνικὰς καὶ πολιτικάς, καὶ ἀνεγείρει μεγαλοπρεπὲς τὸ ψυχικὸν οἰκοδόμημα, τοῦ ὁποίου ἀκρογωνιαῖοι λίθοι εἶναι ἡ πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπη καὶ ἡ ἰσότης. Οἱ Ἰνδοὶ διαιροῦνται εἰς τάξεις κοινωνικάς, ὧν ἑκάστη διατελεῖ ἐντελῶς ἀποκεχωρισμένη παρὰ τῶν λοιπῶν. Οὔτε ἐπιγαμία, οὔτε συναναστροφή, οὔτε ἄλλη τις ἐπιμιξία ἐπιτρέπεται μεταξὺ τῶν μελῶν ἑκάστης τάξεως πρὸς τὰ μέλη τῶν ἄλλων. Ἐὰν Ἰνδὸς φωραθῇ ὅτι ἐμπορεύεται, συναναστρέφεται ἢ ὁπωσδήποτε ἔρχεται εἰς συνάφειαν πρὸς πρόσωπον κατωτέρας του τάξεως, θεωρεῖται ἀκάθαρτος καὶ ἀποβάλλεται τῆς τάξεώς του. Τὰς ἐγωϊστικὰς ταύτας διακρίσεις ὁ χριστιανισμὸς ἄρδην καταρρίπτει. Καὶ διὰ τοῦτο σήμερον παρατηρεῖ τις ὅπου ὁ χριστιανισμὸς προοδεύει, ὅτι Ἰνδοὶ διαφόρων τάξεων προσαγορεύονται ὡς ἀδελφοί, συνδιδάσκονται, συμψάλλουσι, συμπροσεύχονται, ἄνευ διαφορᾶς διανοητικῆς ὑπεροχῆς, ἀλλ' ὡς ἀδελφοί, ὡς τέκνα ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ πατρός, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἰσότητος, τοῦ Θεοῦ.

ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΤΟΑ

ΥΠΕΡΟΧΗ ΤΟΥ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΥ ΦΥΛΟΥ.

Συνήθως ἀποκαλοῦμεν τὸ γυναικεῖον φῦλον ἀσθενές, θεωροῦντες τὴν γυναῖκα ἀσθενεστέραν τοῦ ἀνδρὸς καὶ ὑπὸ διανοητικὴν ἔποψιν, καὶ ὅμως ἐκ τῶν στατιστικῶν ἐξάγεται ὅτι ἡ γυνὴ ὑπερέχει τοῦ ἀνδρὸς ὑπὸ φυσικὴν ἔποψιν καὶ πολὺ μακροβιωτέρα τούτου τυγχάνει.

Κατὰ τὰς στατιστικὰς τοῦ κ. Σύμονδς ἀπ' αὐτῶν τῶν πρώτων τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου ἐτῶν, ἤτοι μέχρι τοῦ 5ου ἔτους τῆς βρεφικῆς ἡλικίας ἡ θνησιμότης εἶνε μικροτέρα παρὰ τῇ γυναικί. Εἶτα ἡ διαφορὰ αὐξάνει, καὶ τὸ 12ον ἔτος ἡ θνησιμότης παρὰ τῇ γυναικὶ εἶνε 3,56 ἐπὶ ταῖς χιλίαις, ἐνῷ παρὰ τῷ ἀνδρὶ εἶνε 4,28. Ἀπὸ τοῦ 12ου μέχρι τοῦ 16ου ἔτους ἡ ἀναλογία διαταράσσεται, διότι παρὰ μὲν τῷ ἀνδρὶ εἶνε 1.18, παρὰ δὲ τῇ γυναικὶ 1.68. Ἀπὸ τοῦ 16ου ὅμως ἔτους μέχρι τοῦ 20 ὁ θάνατος πλήττει κατὰ προτεραιότητα τὸν ἄνδρα καὶ εἶναι ἐν ἀναλογίᾳ 2.21 μ.υ, ἐνῷ παρὰ τῇ γυναικὶ ἡ ἀναλογία εἶναι 1.70. Μετὰ ταῦτα μέχρι τοῦ 46 ἔτους ἐπέρχεται ἰσορροπία τις. Κατὰ δὲ τὸ 46 ἔτος ἡ θνησιμότης αὐξάνει παρὰ τῇ γυναικί. Ἐν τούτοις ἡ κριτικὴ λεγομένη ἡλικία τῆς γυναικός, ἤτοι τὸ ἀπὸ 46 μέχρι τοῦ 50 ἔτους διάστημα, δὲν δικαιολογεῖ τὸν τίτλον αὐτῆς, διότι παρὰ τῷ ἀνδρὶ εἶναι πολὺ κριτικωτέρα, τῆς ἀναλογίας τῆς θνησιμότητος οὔσης παρὰ τούτῳ μὲν ὡς 6.32 0/00 παρ' ἐκείνῳ 3,47 0/00. Ἡ θνησιμότης αὐξάνει παρὰ τῇ γυναικὶ ἀπὸ τοῦ 50ου ἔτους μέχρι τοῦ 68ου ἀπὸ τοῦ ἔτους ὅμως τούτου ἡ θνησιμότης εἶναι πολὺ ἀνωτέρα παρὰ τῷ ἀνδρί.

Οὕτω λοιπὸν κατὰ τὸν κ. Σύμονδς τοὐλάχιστον, ἡ γυνὴ ἀνθίσταται μᾶλλον τοῦ ἀνδρὸς εἰς τὰς διαφόρους ἀσθενείας, αὕτη δὲ ἀποτελεῖ καὶ τὸ ἰσχυρὸν φῦλον.

ΟΡΝΙΘΕΣ ΧΡΥΣΟΦΟΡΟΙ.

Τὸ ἑξῆς περίεργον γεγονὸς ἀναφέρεται ἐν ταῖς εὐρωπαϊκαῖς ἐφημερίσι, δικαιολογοῦν τὸν ὑπὸ τὸν τίτλον: «La poule aux oeus d'or» μύθον τοῦ γαλάτου μυθογράφου. Ἐν Μοντάνᾳ, μιᾷ τῶν πολιτειῶν τῆς μεγάλης τῆς βορείου Ἀμερικῆς Δημοκρατίας, παχτωτής τις, κατοικῶν ἐν Μπάτ-Σίτε, σφάζας ὄρνιθον, παρέθεσεν αὐτὸ εἰς τὴν τράπεζαν. Πρὸς μεγίστην ὅμως αὐτοῦ ἔκπληξιν διέκρινεν ἐν ταῖς κνήμαις καὶ τῷ προλόβῳ αὐτοῦ ψηγμάτια χρυσοῦ καθαροῦ. Ὁ εὐτυχὴς ἰδιοκτήτης τῶν χρυσοφόρων ὀρνιθίων, ἤρξατο σφάζων κατὰ σειρὰν ὅσας ὄρνιθας εἶχεν, ἐν ἑκάστῃ δὲ αὐτῶν εὕρισκεν κατὰ μέσον ὅρον χρυσὸν ἀξίας 12 δολλαρίων. Οὕτω συνήθροισε χρυσὸν ἀξίας 387 δολλαρίων. Ἔκτοτε ἀγοράζει ὄρνιθας, ἀφίνει αὐτὰς ἐπί τινας ἡμέρας ἐν τοῖς γητεύσι, ἄτινα εἶναι, ὡς φαίνεται, χρυσοφόρα, καὶ σφάζων ταύτας λαμβάνει τὸν ἐν αὐταῖς χρυσόν. Ὥστε τὸν ἄνω σημειωθέντα τίτλον «ὄρνιθες χρυσοφόροι» δυνάμεθα ν' ἀντικαταστήσωμεν διὰ τοῦ «ὄρνιθες χρυσωρύχοι», διότι ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ αἱ ὄρνιθες ἐκτελοῦσι τὸ ἔργον ἐργάτου, συλλέγοντος καὶ καθαίροντος τὰ χρυσᾶ ψήγματα.

ΠΑΟΙΑ ΚΙΝΟΥΜΕΝΑ ΔΙΑ ΦΩΤΑΕΡΙΟΥ.

Ὁσημέραι γενικεύεται ἡ χρῆσις φωταερίου ὡς κινητηρίου δυνάμεως, ἤδη δὲ ὑπάρχουσι καὶ τροχιόδρομοι, ὧν κινητήριος δύναμις εἶναι τὸ φωταέριον, οἵτινες δὲ προτιμῶνται τῶν δι' ἀτμοῦ, διὰ πεπιεσμένου ἀέρος ἢ δι' ἠλεκτρισμοῦ κινουμένων. Ἀλλ' ἰδοὺ ἀναφαίνονται καὶ πλοῖα κινούμενα διὰ φωταερίου. Μηχανικός τις ἐκ Χάδης ναυπηγεῖ σκάφος, ἡ μηχανὴ τοῦ ὁποίου διὰ φωταερίου ἐνεργοῦσα, ἀποτελεῖται ἐκ δύο κυλίνδρων, θὰ παράγῃ δὲ δύναμιν τεσσαράκοντα ἵππων. Ὥστε τὸ σκάφος τοῦτο ἀντὶ νὰ παραλαμβάνῃ γαιάνθρακας, θὰ ἐροδιάζηται διὰ φωταερίου, πεπιεσμένου ἐντὸς εἰδικῶν δοχείων ἐν σχήματι σωλήνων, τοποθετουμένων κάτωθεν τοῦ καταστρώματος. Ἐν τοῖς σωλῆσι τούτοις τὸ φωταέριον θὰ πιέζηται μέχρι πιέσεως 150 ἀτμοσφαιρῶν.

ΙΝΔΙΚΗ ΑΙΔΩΣ

Τὸ ἑξῆς γεγονὸς καταδείκνυσι μέχρι ποίου σημείου ἐξικνεῖται πολλάκις ἡ αἰδὼς παρὰ ταῖς γυναιξὶ τῆς Ἰνδικῆς. Ἐν Τιέμα, χωρίῳ παρὰ τὸ Τεῖκαρῆ, ἐξεράγη ἐπ' ἐσχάτων πυρκαϊὰ ἐν τινι οἰκίᾳ, ἐν ᾗ κατῴκουν καὶ ἕνδεκα γυναῖκες. Μία τούτων, νεόνυμφος τυγχάνουσα μὴ θέλουσα νὰ φανῇ πρὸ τοῦ δημοσίου ἐν ἡμιαλαμιαίᾳ περιβολῇ, προτίμησε νὰ μείνῃ ἐν τῇ ἑστίᾳ τοῦ πυρός, τὸ παράδειγμα δὲ αὐτῆς ἐμιμήθησαν καὶ αἱ ἄλλαι.

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΛΑΧΝΟΣ.

Πρό τινος ἀφίκετο εἰς Παρισίους Ἰάπων τις ὀνόματι Κογιὰ-σταοῦ, κερδήσας τὸν λαχνὸν ἰαπωνικῆς τινος ἑταιρείας, ἐδρευούσης ἐν Γεδδώ.

Τὰ μέλη τῆς ἑταιρείας ταύτης καταβάλλουσι κατὰ μῆνα εἰς τὸ κοινὸν ταμεῖον χρηματικὸν 25—100 δραγχμῶν, ἅπαξ δὲ τοῦ ἔτους γίνεται κλήρωσις, καθ' ἣν κερδαίνουσι τρεῖς ἀριθμοί. Καὶ ὁ μὲν πρῶτος λαχὼν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διατρίψῃ ἐπὶ δέκα ἔτη ἐν Εὐρώπῃ ἐξ' ἐξόδων τῆς ἑταιρείας, ὁ δεύτερος ἔχει τὸ αὐτὸ δικαίωμα διὰ πέντε ἔτη καὶ ὁ τρίτος δι' ἓν. Ὁ ἀνωτέρω ὀνομασθεὶς εἶνε ὁ πρῶτος λαχών, θὰ περιηγηθῇ δὲ τὴν Εὐρώπην καθ' ἁπάσας τὰς διευθύνσεις.

•

Οἱ Γάλλοι οὐδ' εἰς τὰς ἀλγεινοτέρας στιγμὰς δὲν λησμονοῦσι τὰς εὐφυολογίας. Οὕτω, τελευταίας τῆς κηδείας τοῦ Καρνώ, ἠκούσθη τις ἐκφέρων τὸν ἑξῆς ἀφορισμόν: «Ἡ χριστιανικὴ θρησκεία δύναται νὰ διεκδικήσῃ ὡς ἀνήκοντας εἰς αὐτὴν τοὺς τέσσαρας πρώτους προέδρους τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας. Διότι ἀφοῦ ὁ Καρνὼ ἔγεινε μάρτυς, οἱ τρεῖς ἄλλοι κάτοχοι ἐγένοντο ἱεραπόστολοι».

•

Πῶς μ' ἐν βλέμμα ἐπὶ τοῦ προσώπου, ἠμπορεῖτε νὰ κρίνετε περὶ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ πλησίον σας καὶ—φυσικὰ—μ' ἐν βλέμμα εἰς τὸν καθρέπτην, περὶ τοῦ ἰδικοῦ σας;

Ἀκούσατε.

Πρόσωπον τετράγωνον μαρτυρεῖ ἄνθρωπον ρέκτην, μὲ σταθερότητα χαρακτῆρος, ἡ ὁποία ἠμπορεῖ νὰ φθάσῃ καὶ μέχρι σκληροτητος.

Πρόσωπον τριγωνικὸν μαρτυρεῖ χαρακτῆρα ἰδιόρρυθμον καὶ ἔλλειψιν ἐπιμονῆς.

Ἄνθρωπος μὲ στρογγύλον πρόσωπον ἔχει συνήθως πολλὴν πρωτοτυπίαν μὲ ὠοειδές, ἀστάθειαν μὲ κωνοειδές, δηλαδὴ λεπτυνόμενον πρὸς τὰ ἐπάνω, πνεῦμα πρακτικόν.

Μὴ ἐμπιστευθῆτε ποτὲ εἰς γυναῖκα μὲ ὠοειδὲς πρόσωπον!

•

Ὅλοι γνωρίζουν, ὅτι οἱ προσβεβλημένοι ὑπὸ τῆς ἐπιφάτου νόσου φθίσεως οὐδέποτε πιστεύουν ὅτι ἐγγίζει τὸ τέλος των. Εἶνε μία παρηγορία τὴν ὁποίαν γεννᾷ ἡ ὑπουλος νόσος, διὰ νὰ φέρῃ ἀνοδυνώτερον εἰς τὸν τάφον τὰ θύματά της.

Καὶ ὅμως ἂν θεωρηθῇ αὐτὸ ὡς κανών, ἰδοὺ καὶ μία ἐξαίρεσις μονολόκη εἰς τὸ εἶδός της ἐνθυμίζουσα τοὺς χρόνους τῆς σχολῆς τῶν Ἐπικουρείων. Τὴν ἀναγράφει τὸ «Ἡράκλειον» τῆς Κρήτης:

Εἰς τὰ Χανιὰ κάποιος πλούσιος Ὀθωμανὸς, πάσχων ἐκ φθίσεως ἠσθάνθη προσεγγίζον τὸ τέλος του καὶ θέλων εἰς τὰς τελευταίας του στιγμὰς ν' ἀποδώσῃ τὴν εἰκόνα τοῦ πένθους καὶ τῆς λύπης προσεκάλεσε δίκτυον Ἀνατολιτῶν, οἱ ὁποῖοι δίδουν παραστάσεις ἐν Χανίοις, νὰ παίξουν πρὸ αὐτοῦ διάφορα παιγνίδια, νὰ κάμουν ἀστειότητας, νὰ τραγουδήσουν, νὰ χορεύσουν, καὶ αὐτὸς ἐξηπλώθη ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρου.

Τ' ἄσματα καὶ οἱ χοροὶ ἐξηκολούθουν νὰ συνοδεύουν τὴν ψυχήν του εἰς τὸν ἄλλον κόσμον ὅπου ἐπέταξεν, εὐθὺς μετὰ τὰ πρῶτα παιγνίδια τῶν Ἀνατολιτῶν.

Ἀληθὴς Ἐπικούρειος!

ΕΣΤΙΑ
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΚΑΤΑ ΤΟ 1876
ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΤΕΓΡΑΗΜΕΡΟΝ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ.
Ἐτησία φρ. χρ. 10.

Μετὰ τῆς καθημερινῆς ΕΣΤΙΑΣ ἡ ἐτησία συνδρομὴ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἶνε φρ. χρ. 24, ἑξάμηνος δὲ τὰ ἡμίση.

"ΛΕΥΚΑΝΘΕΜΑ,,
ΒΙΡΓΙΝΙΑΣ Σ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΥ
ΠΟΙΗΣΕΙΣ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΑΙ
Τιμὴ αὐτοῦ φρ. χρ. 2.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΟΥΟΙ ΘΕΛΕΤΕ Ν' ΑΝΑΓΝΩΣΗΤΕ

«Τὴν περιοδείαν τοῦ κόσμου» ὑπὸ Ἰακώβου Ἀραγῶ, «Εἰς τὰ βάθη τῆς Ἀφρικῆς» ὑπὸ Ἑنρίκου Στάνλεϋ, «τὴν Ἀθιγγανίδα» ὑπὸ Ξαβιὲ δὲ Μοντεπὶν, τὰ ἔργα τοῦ Ζολὰ καὶ Πωὰ δὲ Κὼκ, τὴν σειρὰν τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Ἰουλίου Βὲρν καὶ ὅλα τὰ ἐν Ἀθήναις μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντα ἀριστουργήματα τῆς ἡμετέρας καὶ ξένης φιλολογίας, τρέξατε εἰς τὸν ἐν Ἀγίῳ Λαζάρῳ διαμένοντα κ. Ἐμμ. Μακρυλάκην, ἀρτίως ἀφιχθέντα ἐξ Ἀθηνῶν.

Εὐθηνία, πλοῦτος, ποικιλία!

ΛΑΪΚΗ
ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ
ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΥΣΑ

Ἀστρονομίαν, Ἱστορίαν, Χημείαν, Οἰκιακὴν οἰκονομίαν, Ἰατρικὴν, Μετεωρολογίαν, Γεωγραφίαν, Κηπουρικὴν, Κτηνιατρικὴν, Δενδροκομίαν, Γεωργίαν, Ζωολογίαν, Μυθολογίαν, Μαγειρικὴν, Ζαχαροπλαστικὴν, Νομικὴν, Φυσικὴν, Μεταξοσκωληκοτροφίαν, Φυτολογίαν, Ἀνθοκομίαν, Τέχνας, κτλ. κτλ. κτλ.

ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣΑ ΕΠΙ ΤΗ ΒΑΣΕΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΙΔΙΚΩΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΥΠΟ ΠΟΛΛΩΝ ΛΟΓΙΩΝ.

ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΩΝ.

Ὁ ἐπιθυμῶν ν' ἀποκτήσῃ τὸ ἀξιόλογον τοῦτο βιβλίον ἂς ἀποταθῇ πρὸς τὸν κ. Α. Γ. Παντελάκην.

Ἐν τῷ ἐνταῦθα κατὰ τὴν ἀγορὰν καταστήματι τοῦ κ. Ι. Χ. Παντελίδου εὑρίσκεται ΣΑΠΩΝ ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ ἐξαιρέτου ποιότητος πωλούμενος εἰς τιμὰς ἀνεπιδέκτους διαγωνισμοῦ. Σπεύσατε πάντες καὶ θέλετε μείνῃ λίαν εὐχαριστημένοι.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀλλάσσοντες διαμονὴν συνδρομηταὶ τοῦ «Νέου Ἔθνους» νὰ καθιστῶσι τοῦτο δῆλον τῇ διευθύνσει, ἤτις ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει οὐδεμίαν ἔχει εὐθύνην, ἐὰν ἐπέρχεται σύγχυσις περὶ τὴν ἀποστολὴν τοῦ φύλλου.

Ὑπεύθυνος
ΚΛΕΑΝΘΗΣ Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ

Τύποις ΦΙΛΟΚΑΛΙΑΣ.